

Wedstrijdverslag Semper Altius 35+2 - KMD 35+2 (uitslag: 2-2):

Vandaag onze 3^e wedstrijd dit jaar en we zijn benieuwd of we de opgaande lijn van de vorige keer kunnen voortzetten. Op KMD aangekomen bleek iedereen al vanuit huis vertrokken naar Rijswijk. Hoe dan? Dan maar op de fiets, ballen mee en Marcel Molentocht nam de waterzak met bidons mee, want die was met de scooter. Aangekomen op Sportpark Hoekpolder bleek de kleedkamer zoek, maar uiteindelijk toch gevonden. Op bekend terrein en een tegenstander die we ook goed kennen, was het een alleraardigst weerzien. De 1^e helft heb ik een gretig KMD gezien, dat zichzelf te kort deed door niet te scoren. Ik heb zeker 5 kansen geteld, maar Semper had dan ook een hele jonge keeper onder de lat gezet, die een paar fabelachtige reddingen verrichtte. Semper daarentegen had hooguit 3 kansen, waarvan de 1^e mooi werd ingeschoten en daar konden Meester Rob en stand-in keeper Nick Tyson helemaal niets aan doen. En bij een 1 tegen 1 situatie werd de bal van richting veranderd door de solide keepende Nick, ook al weet hij niet meer precies hoe of hij dat deed. Ruststand: 1-0.

De 2^e helft dicteerden wij de wedstrijd, wat al gauw leidde tot ons eerste doelpunt, gemaakt door Dennis de Mennis. Ook de 2^e werd door hem gemaakt. De hattrick had hij op zijn slof, maar hij werd hierbij omver gekegeld, hetgeen onbestraft bleef, terwijl een strafschoep hierbij niet had misstaan. Ook Arnaud Tesla was nog dichtbij zijn treffer, maar schoot net naast of over en raakte 1x de lat. Zeker toen Semper door een gele kaart met 10 man kwam te staan, hadden wij het moeten afmaken, maar we verzuimden dat. Met nog amper 5 minuten te spelen ging de maker van de Semper-goal bij een normaal duel om de bal ineens tegen de vlakte, hetgeen erg naar een Schwalbe riekte, maar de scheids was onverstoorbaar en wees naar de stip. Hierdoor sloeg de vlam in de welbekende pan en werden 2 spelers naar de bank gestuurd. Eerst werd de stand nog gelijk getrokken, al keerde Nick wel bijna de penalty, maar de wedstrijd was gespeeld en we verlieten het strijdveld met een nare smaak.

Op de een of andere manier hebben we meer slechte herinneringen aan dit nu gortdroge veld, maar ik kan me een hele natte woensdagavond herinneren, toen we er met 6-1 afgingen. De Betonnie ging terecht naar Nick Tyson, die voor het eerst sinds drie jaar weer een hele wedstrijd heeft meegedaan. De vieze smaak was na de 2^e Hertog Jan al snel weggespoeld en ook in de kantine kregen we nog een schaalje bittergarnituur van de altijd gastvrije barkeeper van Semper Altius.

Last but not least wil ik nog het supergoede initiatief noemen van Frankie Guitar die dit weekend naar Polen afreisde om Oekraïense vluchtelingen op te halen. Uiteraard hebben de Veteranen dit beloond door flink in de buidel te tasten. De bijdrage in de kosten werd ten zeerste gewaardeerd. En zo is alles weer in perspectief gezet, want je kunt niet altijd (weliswaar terecht) winnen (al wordt het wel een keer tijd): we hebben toch 85 minuten heel lekker gespeeld. Ga zo door (en dan komen de punten vanzelf).

